

**A** ט"ד

Intro

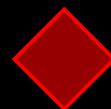
Today we will Be"H learn ל"ז of דף of מסכת נזיר.  
Some of the topics we will learn about include:

היתר מצטרף לאיסור  
The Gemara continues discussing whether one is liable for eating a כזית comprised of both איסור and היתר.

טעם כעיקר  
One is liable for eating something that is merely infused with flavor of a איסור, such as גיעולי עכו"ם  
Flavors that were absorbed into a utensil that was used by non-Jews for non-Kosher food; The Gemara brings several sources for this Halachah. However, if it is נותן טעם לפגם, a spoiled flavor, he is not liable.  
The Gemara discusses whether the flavor imparted into a pot is always considered spoiled, even on that same day.

**A**

# היתר מצטרף לאיסור



# טעם כעיקר

**B** Through its discussion, the Gemara also references the following important ideas:

שני כתובין הבאין כאחד  
When the Torah writes a Halachah regarding one particular topic, we often apply that rule to other areas as well. However, if the Torah unnecessarily writes it in TWO places, we assume that the intention is to limit it specifically to those two topics, and we do NOT apply that idea elsewhere.

**B**

# שני כתובין הבאין כאחד

1 So let's review...

The Gemara in the previous Daf taught  
 כל איסורין שבתורה אין היתר מצטרף לאיסור  
 חוץ מאיסור נזיר שהרי אמרה תורה משרת  
 Ordinarily, to be חייב מלקות, one must eat a full כזית  
 consisting of the איסור alone. However, if a Nazir eats a  
 כזית of bread soaked in wine, even though there is less than  
 a כזית of wine in the bread, he is liable for his transgres-  
 sion. This is derived from the Pasuk;  
 וכל משרת ענבים לא ישתה  
 One may not drink wine that was absorbed into something  
 else. The permitted bread is combined with the forbidden  
 wine to achieve the minimum required volume.

The Gemara now continues and asks;  
 אמר ליה אביי  
 ממאי דהאי משרת להיתר מצטרף לאיסור  
 דילמא ליתן טעם כעיקר  
 אביי suggests that this Pasuk is needed to teach us that the  
 flavor of the איסור is considered equivalent to the actual  
 substance. In fact, there IS a ברייתא that derives this  
 Halachah from this very Pasuk:  
 משרת ליתן טעם כעיקר  
 שאם שרה ענבים במים ויש בהן טעם יין חייב  
 If grapes were steeped in water, and the water absorbed  
 the flavor of wine, it's forbidden to a Nazir. And the ברייתא  
 continues  
 ומכאן אתה דן לכל איסורין שבתורה  
 This Halachah is universally applied to all other איסורים  
 as well.  
 אביי therefore asks, if the word משרת is needed to derive  
 the Halachah of כעיקר טעם, how can we use it as a source  
 for היתר מצטרף לאיסור?

2 The Gemara answers that this is indeed a Machlokes:

כי קאמר לרבי עקיבא  
 It is קאמר לרבי עקיבא who says that we derive היתר מצטרף לאיסור  
 from משרת, as we see from the following ברייתא:  
 רבי עקיבא אומר  
 נזיר ששרה פתו ביין ואכל כזית מפת ומיין חייב  
 A Nazir is liable for eating a כזית of bread soaked in wine.  
 However,  
 ההיא דדריש משרת ליתן טעם כעיקר  
 רבנן היא  
 The רבנן disagree, and do NOT say היתר מצטרף לאיסור  
 regarding נזיר, since they use משרת to derive טעם כעיקר.

1

The Gemara taught

כל איסורין שבתורה  
 אין היתר מצטרף לאיסור  
 חוץ מאיסור נזיר  
 שהרי אמרה תורה משרת

וכל משרת ענבים לא ישתה



אמר ליה אביי

ממאי דהאי משרת להיתר מצטרף לאיסור  
 דילמא ליתן טעם כעיקר?

ברייתא:

משרת - ליתן טעם כעיקר  
 שאם שרה ענבים במים ויש בהן טעם יין  
 חייב  
 ומכאן אתה דן לכל איסורין שבתורה

2

כפיא דדריש משרת  
 ליתן טעם כעיקר

רבנן היא

We do NOT say  
 היתר מצטרף לאיסור  
 נזיר regarding

ט קאמר  
 לרבי עקיבא

ברייתא:

רבי עקיבא אומר  
 נזיר ששרה פתו ביין  
 ואכל כזית מפת ומיין  
 חייב

3 However, the Gemara asks

לרבי עקיבא

ליתן טעם כעיקר מנלן

According to רבי עקיבא who uses the Pasuk for the Halachah of לאיסור, we need an alternate source for כעיקר טעם.

The Gemara points out that we CANNOT learn this from the בשר בחלב of איסור, which is also טעם בעלמא, mere flavor, because חידוש הוא, it is a novel Halachah. Therefore, יליף מגיעולי עבודת כוכבים

We find this principle regarding utensils that were used by non-Jews for non-Kosher food. These are forbidden, even though טעמא בעלמא הוא, it is merely flavor that is absorbed in the walls of the vessels, and this is learned from the Pasuk

כל דבר אשר יבא באש תעבירו באש וטהר

Any utensil that absorbed the taste of forbidden food by means of fire must be purged through fire.

The רבנן, on the other hand, hold that we cannot learn from there because this is a novel Halachah as well, because

בכל התורה כולה נותן טעם לפגם מותר

וגבי גיעולי עכו"ם אסור

A spoiled taste is usually permitted, while the taste inside these vessels is prohibited. Although רבי עקיבא understands the Pasuk to be referring to

קדירה בת יומא

Pots that were cooked in that same day, before their flavor spoils;

The רבנן maintain that

אי אפשר דלא פגמה פורתא

Flavor absorbed in the walls of vessels are always slightly spoiled.

3

לרבי עקיבא  
ליתן טעם כעיקר מנלן?

We cannot learn this from

בשר בחלב

Which is also טעם בעלמא

Because חידוש הוא

רבנן:

We cannot learn from there because ככל התורה כולה נותן טעם לפגם מותר וגבי גיעולי עכו"ם אסור

אי אפשר

דלא פגמה פורתא

רבי עקיבא:

יליף מגיעולי עבודת כוכבים

כל דבר אשר יבא באש תעבירו באש וטהר

קדירה בת יומא

Before their flavor spoils

4 We have established that the רבנן interpret משרת to teach איסורים, טעם כעיקר, and they apply this principle to all other

The Gemara introduces another possible source for either היתר מצטרף לאיסור OR טעם כעיקר

The Pasuk regarding קרבן חטאת says;

כל אשר יגע בבשרה יקדש

Anything that touches the meat of the חטאת becomes holy, and the חטאת ברייתא explains, only if it is absorbed.

The Gemara at first understands that according to the רבנן, we now have two sources for טעם כעיקר; חטאת and משרת;

However, צריכי;

Both Pesukim are needed for טעם כעיקר.

We cannot learn נזיר from חטאת, because

חולין מקדשים לא גמרינן

We cannot assume that חולין will have the same Halachah as קודש. We also cannot learn חטאת from נזיר, because,

נזיר חמיר איסוריה דאפילו חרצן אסיר ליה

Nazir has the stringency that even the seeds are forbidden.

However, according to רבי עקיבא, who derives טעם כעיקר from גיעולי עכו"ם, we now have two sources for היתר מצטרף לאיסור

AND רבי עקיבא holds צריכי - we don't need both Pesukim, because he holds that נזיר is NOT considered חמור. Therefore, it's

שני כתובין הבאין כאחד

ואין מלמדין

We have a rule that if the Torah states a principle regarding TWO Halachos unnecessarily - as in our case, where we could have learned חטאת from נזיר - it is meant to be applied specifically in those areas and not others. Therefore, we CANNOT apply the principle of היתר מצטרף לאיסור to

כל איסורין שבתורה

However, according to the רבנן who hold צריכי, that both are necessary for טעם כעיקר, it's NOT considered

שני כתובין הבאין כאחד

And therefore, מלמדין;

And we CAN apply the principle of טעם כעיקר to

כל איסורין שבתורה

However, the Gemara concludes that the רבנן actually agree with רבי עקיבא that נזיר is not חמור; therefore, משרת alone tells us that טעם כעיקר, and we CAN learn איסורי תורה from תורה. Therefore,

רבנן אמרי לך חטאת להיתר מצטרף לאיסור

The רבנן say that we find היתר מצטרף לאיסור in regard to חטאת. However,

חולין מקדשים לא גמרינן

We do not apply this principle to any other area.

4 Another possible source for either

היתר מצטרף לאיסור or טעם כעיקר

Regarding חטאת:

כל אשר יגע בבשרה יקדש

עד ליבאץ בהלכה

רבנן:

2 sources for

טעם כעיקר

רבי עקיבא:

2 sources for

היתר מצטרף לאיסור

צריכי:

חטאת מן נזיר Cannot learn

חולין מקדשים לא גמרינן

נזיר מן חטאת Cannot learn

דאפילו חרצן אסיר ליה

Applies to

כל איסורין לבתורה

לא צריכי:

חמיר is NOT נזיר

שני כתובין הבאין כאחד ואין מלמדין

We CANNOT apply it to כל איסורין לבתורה

X

The Gemara concludes

The רבנן agree

חמור is not נזיר

רבנן אמרי לך

חטאת להיתר מצטרף לאיסור

However,

חולין מקדשים לא גמרינן

5 Let's summarize the positions of רבי עקיבא and the רבנן vis-à-vis היתר מצטרף לאיסור and טעם כעיקר:  
 Everyone agrees that טעם כעיקר applies to כל איסורים שבתורה:  
 According to רבי עקיבא it is learned from גיעולי עכו"ם, while according to the רבנן it is learned from משרת, because they agree that נזיר is חמור.

Everyone also agrees that we do NOT apply היתר מצטרף לאיסור שאר איסורים שבתורה to לאיסור היתר מצטרף לאיסור, because we find היתר מצטרף לאיסור AND נזיר, and therefore, הוה להו שני כתובין הבאין כאחד.  
 This Halachah remains specific to these two areas.  
 According to the רבנן, חולין מקדשים, and הטאת, היתר מצטרף לאיסור applies only by קדשים, לא גמרינן, we do not learn other Halachos from קדשים.  
 =====

5

*Let's summarize*

<b>טעם כעיקר</b> <i>Applies to</i> <i>כל איסורים לבטורח</i>	<b>היתר מצטרף לאיסור</b> <i>Does not apply to</i> <i>כל איסורים לבטורח</i>	
גיעולי עכו"ם	הוה להו שני כתובין הבאין כאחד	רבי עקיבא
משרת	<i>Applies only by</i> <i>הטאת</i>	רבנן

6 The Gemara quotes a ברייתא regarding איסורי נזיר of צירוף מכל אשר יעשה מגפן היין.  
 The Pasuk says that all parts of the grape are forbidden; לימד על איסורי נזיר שהן מצטרפין זה עם זה.  
 This teaches us that they can all contribute towards one כזית.  
 The Gemara asks לר"ע השתא י"ל היתר מצטרף לאיסור איסור לאיסור מבעיא.  
 If even היתר can contribute to the כזית, certainly other איסורים can do so as well?  
 The Gemara answers היתר לאיסור בבת אחת איסור לאיסור אפילו בזה אחר זה.  
 We can only reckon the היתר towards the כזית if they are eaten together with the איסור. However, the Pasuk is teaching us that if two parts of the grape are eaten even SEPARATELY, but תוך כדי אכילת פרס, they can contribute towards one כזית, since they are both איסור.

6

*ברייתא:*

**מכל אשר יעשה מגפן היין**

**לימד על איסורי נזיר**

**שהן מצטרפין זה עם זה**

*The Gemara asks*

**לר"ע השתא י"ל**

**היתר מצטרף לאיסור**

**איסור לאיסור מבעיא?**

*The Gemara answers*

**היתר לאיסור**

**בבת אחת**

**איסור לאיסור**

**אפילו**

**בזה אחר זה**

7 The Gemara on ל"ח adds:  
 ור"ש דלית ליה צירוף  
 who says that one is liable for eating even less  
 than a כזית, and therefore does not need a Pasuk to teach  
 about צירוף, will interpret the Pasuk אשר יעשה  
 לעולם אינו נזיר עד שיזיר מכולן  
 One does not become a Nazir by accepting only SOME of  
 the details of נזירות.

7  
*The Gemara on ל"ח adds*  
**ור"ש דלית ליה צירוף**  
*will interpret the Pasuk as saying*  
**לעולם אינו נזיר**  
**עד שיזיר מכולן**

8 The Gemara brings an alternate version of the Halachah  
 of היתר מצטרף לאיסור:  
 אמר ר' אבהו אמר רבי אליעזר  
 כל רביעיות שבתורה אין היתר מצטרף לאיסור  
 We ordinarily require a full רביעית of איסור to be liable,  
 חוץ מרביעית שבנזיר שהרי אמרה תורה משרת  
 We learn from the Pasuk משרת that a Nazir is liable for  
 drinking רביעית comprised of both היתר and איסור.

8  
*An alternate version of*  
**היתר מצטרף לאיסור**  
*אמר ר' אבהו אמר רבי אליעזר*  
**כל רביעיות שבתורה**  
**אין היתר מצטרף לאיסור**  
**חוץ מרביעית שבנזיר**  
**שהרי אמרה תורה משרת**

The Gemara explains the distinction between these two  
 versions:  
 דר' יוחנן מרבי אפילו אוכלין  
 ור"א משקין אין מידי אחרינא לא  
 ר' יוחנן says that one can combine היתר and איסור for the  
 שיעור of wine or grapes, even with solids, because כיון דגלי  
 גלי, we apply this principle to all the איסורים of a Nazir.  
 רבי אלעזר, on the other hand, applies it only to liquids, as  
 the Pasuk was said regarding the איסור of wine.

*The Gemara explains the distinction*  
*between these two versions:*

▼	▼
ור"א	דר' יוחנן
משקין אין	מרבי
מידי אחרינא לא	אפילו אוכלין